

מה, והדברים מתגלגלים. היא לא התכוונה, היא בסך הכל "זרמה", זו הייתה האווירה.

הדברים הללו לא באים כדי להקל ראש באונס של בחורה ששתתה והכירה חבורה של צעירים שהפכו את החולשה שלה לאונס קבוצתי. רחוק מכך. המעשה שלהם, אם הפרסומים נכונים, מתועב. אבל הדברים הללו באים לומר שליברליות תרבותית שלפעמים חוצה קווים אדומים מכשירה את הקרקע לעבירות פליליות. וזה קורה גם משום שבחברה שבה מדברים גבוהה-גבוהה על זכות האישה על גופה ועל שוויון – האישה ממשיכה להופיע בקליפים של מוזיקת פופ ועל כל פרסומת שנייה כדי למכור לנו מכונית או אתר נופש. "הכנות חמות כמו עוגיות" שרים סטטיק, בן-אל תבורי ואנה זק בלהיט שיצא רק בשבוע שעבר; "אני אוהבת שנוגעים בי", קובעת פרסומת לבגד ים; "כל נגיעה עושה לי טוב" (פרסומת לשוקולד); "מזרונית של החברה" (פרסומת לספה). ותמונות? החפצה. הנשים בפרסומות הללו, כתבה החוקרת דפנה למיש, "מקרינות נכונות למין בכל רגע וללא כל מחיר". הג' בול בין המציאות לפרסומות מיטשטש. זו שטיפת מוח שמשפיעה גם על נשים. היא מעודדת תחרות בלתי כתובה על "מי תחשוף יותר". כן, זכות האישה על גופה; כן, היא יכולה להתלבש איך שהיא רוצה; אבל הטענה שהשילוב בין ביגוד מינימלי וחושפני לאלכוהול, בשעות הקטנות של הלילה, לא עושה שום דבר לצעירים – היא טענה מיתממת ומטומטמת.

אין להקל ראש בכך שחבורה של צעירים הפכו חולשה של צעירה לאונס קבוצתי. המעשה שלהם, אם הפרסומים נכונים, מתועב. אבל ליברליות תרבותית, שלפעמים חוצה קווים אדומים, מכשירה את הקרקע לעבירות פליליות

שום אווירה ושום תרבות שיש לה גידולי פרא של בהמיות ושום אלכוהול ושום בגד חשוף ומגרה לא מצדיקים הטרדה ובוודאי לא אונס. צעירים שביצעו פשע מחריר צריכים להיענש. העניין הוא שגם החברה שבתוכה הם חיים, שמעודדת החפצה של נשים, צריכה לעשות חשבון נפש. לא רק החשודים באונס צריכים לשבת על ספסל הנאשמים – גם אנחנו, כחברה. ■

בן-דרור ימיני

תרבות אונס [1]

כולנו אשמים

זה היה בריוק לפני שנה. 12 נערים, כך פורסם אז, אנסו צעירה. למקום האירוע יש פרסום עולמי. צעירים מגיעים לשם משום שהמקום ידוע באופיו הליברלי. מילה יפה, "ליברלי". הם באים כדי לשתות, לבלות, להתפרק וגם כדי "לזרום". הצעירה האשימה אותם באונס. בהמשך היא שינתה גרסה והודתה שכל מה שהתרחש היה בהסכמה והיא בדתה עלילה. הנערים שוחררו. עברו ימים בודדים והיא טענה שההודאה נגבתה בלחץ. זה קרה באיה נאפה שבקפריסין. הארץ רעשה, ובצדק. אלה הנערים שגרלו לנו כאן? בושה. אפשר להניח שלו הפרשה הזו הייתה מתחוללת בישראל, הנערים שבהם מדובר היו יושבים שנים רבות בכלא. אף אחד לא היה דורש מהמתלוננת לחזור בה. הרי פורנוגרפיה היא עניין של גיאוגרפיה.

והנה זה קרה שוב. וזה יקרה שוב. או, נכון יותר, זה קורה כנראה כל הזמן. אחת מכל חמש נשים עוברת אונס, טוען מחקר של איגוד מרכזי הסיוע. ורק 6 אחוזים מהפגיעות המיניות מדווחות לרשויות כלשהן. נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה קצת שונים: 11 אחוז מהנשים בישראל היו קורבנות של הטרדה או עבירת מין. 0.5 אחוז מהנשים בנות 20 ומעלה נפגעו מעבירת מין חמורה יותר, כמו מעשה מגונה, ניסיון לאונס או אונס. 79.2 אחוז מנפגעות עבירות מין כלל לא דיווחו עליהן למשטרה. ובסופו של דבר, 83 אחוז מהתיקים שבכל זאת נפתחים בגין הטרדות ועבירות מין נסגרים.

אין צורך להגיע לאתרים מועדים לפורענות. ידידה קרובה סיפרה לי שהיא השתמשה במחשב של הבת שלה, תלמידת כיתה י"א בבית ספר יוקרתי במרכז תל-אביב. היא עלתה שם במקרה על קובץ תמונות ונכנסה להלם. סדום ועמורה. הבת שלה וחברות וחברים מככים שם. מה זה, היא שאלה, זה היה בהסכמה? אולי אונס? הייתם שתויים? לפעמים שותים, הסכירה הבת לאמא ההמור-